

Stekelbeesfestival 1991

Lavabo en Simili
(Oud Huis
Stekelbees)

Het Stekelbeesfestival is in zijn carrière uitgegroeid tot een van de meest opvallende festivals van de lage landen. Net als de werking van Stekelbees zelf. Een plaats van ontmoetingen en confrontaties tussen kunstenaars en kunstdisciplines. Dirk Verstockt volgde het festival van nabij en overloopt een aantal voorstellingen.

De coördinatoren: gedurende het Stekelbeesfestival, editie 1991, fungeerde ik als gastheer voor de publieke 'rendez-vous' die elke middag geprogrammeerd stonden. Drie daarvan werden gesprekken met achtereenvolgens mensen van Theater Spilkischte uit Bazel, de leden van Piccoli Principi uit Firenze en Georges Podt, intendant van het Theater der Jugend te München. Daarnaast las Guy Dermul (Dito'Dito) *Voetsuk* van Bart Meulman en las Dito'Dito fragmenten uit teksten die het gezelschap al dan niet in één van hun volgende producties zal gebruiken. Tegelijk kreeg ik ook de kans om zowat alle voorstellingen van het festival bij te wonen, op drie na, m.n. *La Grande Maison* van het Théâtre de la Galafronie, *Schumann 360* van Herwig Deweerdt en *Hanschen Klein* van Theater Spilkischte. Daarover dus geen woord.

Lavabo en Simili: heel goede grappen, zeer goed geacteerd maar wel moeilijk te begrijpen omdat het Engels en Nederlands was.

Oud Huis Stekelbees laat haar jaarlijkse festival telkens weer uitgroeien tot een springvloed aan confrontatie, informatie, presentatie, tot een tussensatie waar de eigen werking zich voert en zichzelf in vraag stelt. En het is tegelijk ook een promotie voor blijvend zoeken naar het uitwissen van testamentaire begrippen als 'volwassenentheater' en 'kindertheater', naar de mix-up van kunstdisciplines, technieken en kunstenaars. Dat receptieve programma sluit ten dele nauw aan bij de eigen werk- en onderzoeksterreinen, biedt ruimte aan collega's uit het binnenland, onderhoudt de banden met Nederlandse en andere verwanten, blijft consequent alert voor eigenzinnige gezelschappen uit het buitenland en ontvangt een steeds groter en jonger publiek dat vele talen spreekt. In de lijn van de eigen principes blijft ook Oud Huis Stekelbees zelf in beweging en op zoek naar nieuwe werkvormen. Guy Cassiers verlaat binnenkort Stekelbees als artistiek leider en heeft aan Dirk Pauwels van het Nieuwpoorttheater gevraagd om voor Oud Huis

Stekelbees een nieuwe artistieke kern van kunstenaars uit te bouwen. Zowel vanuit Oud Huis Stekelbees als vanuit het Nieuwpoorttheater wordt onderzocht hoe deze 'artiesten-kern' best kan ondersteund worden. Een periode wordt afgesloten en tegelijk verdergezet: een periode van investeren in mensen en in produktiemiddelen, niet in de uitbouw van een ensemble van 'acteurs' maar in een 'ensemble van kunstenaars', waar alle disciplines elkaar ontmoeten met of zonder produktiedwang, waar er gewerkt werd aan een andere verhouding met de schouwburgen waar de produkties gepresenteerd werden. Daardoor barsste ook het kader open. Expressie van kindertheater in alle richtingen en expressie van theater *tout court*.

De jeugd van Hitler: ik vond dit heel goed geacteerd en goede kleding, goede muziek maar deze was veel (rood) te luid. Ook dit had een aangrijpende titel want ik wist niets over Hitlers jeugd.